

DZIEŃ WOLNOŚCI RELIGIJNEJ

Lekcja 1 — 7 stycznia

DUCH ŚWIĘTY I SŁOWO

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 2 P 1,19-21; 1 Kor 2,9-13; Ps 119,160; J 17,17.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany” (2 Tm 3,16-17).

Oto co *Biblia* mówi sama o sobie: „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany” (2 Tm 3,16-17). *Pismo Święte* wypełnia tę rolę, gdyż jest Słowem Bożym objawionym ludzkości dzięki dziełu Ducha Świętego. W *Biblii* Duch Święty objawia nam wolę Boga, wskazując, jak mamy żyć, by podobać się Jemu.

Ale Duch Święty działał nie tylko w odległej przeszłości, gdy powstawała *Biblia*. Jest On pod wieloma innymi ważnymi względami zaangażowany w to, co dzieje się ze Słowem Bożym także dzisiaj. Przypuszczalnie najważniejsze Jego oddziaływanie towarzyszy naszemu studiowaniu Słowa z pragnieniem właściwego zrozumienia go. W tym celu pomoc Ducha Świętego jest nam absolutnie niezbędna. To Bóg Duch Święty budzi w nas pragnienie przyjęcia Słowa Bożego i stosowania jego nauki w naszym życiu. Tak więc Duch Święty działa przy pomocy Słowa Bożego i za jego pośrednictwem, by przemienić nas w nowe stworzenie w Chrystusie.

W tym tygodniu prześledzimy pokrótce dzieło Ducha Świętego związane z *Pismem Świętym*.

Jak Bóg zapewnił upadłej ludzkości wierny przekaz swojej woli? Uczynił to przy pomocy dwóch zasadniczych, powiązanych ze sobą działań Ducha Świętego — objawienia i natchnienia.

W procesie objawienia ludzie są zależni od pomocy Kogoś z zewnątrz, spoza nich samych, kto objawi nam to, czego my, jako stworzone (i upadłe) istoty, nie możemy wiedzieć sami z siebie. To znaczy, że Duch Święty uczy nas prawd, których musimy się nauczyć (zob. np. Dn 2,19-23). W przeciwnym razie nigdy nie poznalibyśmy ich przy pomocy naturalnych sposobów.

Objawienie to proces, w którym Bóg daje poznać nam, ludziom, siebie samego i swoją wolę. Zasadnicze pojęcie związane ze słowem *objawienie* to *odstąpienie* (czy *odkrycie*) — ukazanie czegoś, co w przeciwnym razie pozostałoby ukryte. Potrzebujemy takiego objawienia, gdyż, jako ograniczone i upadłe istoty odłączone od Boga z powodu grzechu, sami z siebie mamy bardzo niewielkie możliwości poznawania rzeczywistości. W kwestii poznania woli Boga zależyśmy całkowicie od Niego. Tak więc Boże objawienie jest nam niezbędne, gdyż nie znamy Boga, a z naturalnego świata, który nas otacza, możemy się o Nim dowiedzieć stosunkowo niewiele.

Przeczytaj 2 P 1,19-21. Co ten fragment listu mówi o pochodzeniu proroczego przesłania biblijnego? Jak Boże pochodzenie przesłania *Biblii* świadczy o jej autorytecie?

.....

.....

.....

Według apostoła Piotra prorocze przesłanie *Starego Testamentu* nie pochodzi od ludzi. Prorocy byli kierowani przez Ducha Świętego w taki sposób, iż treść ich przesłania pochodziła od Boga. Ci ludzie nie stworzyli samodzielnie tego przesłania. Byli jedynie przekazicielami przesłania, a nie jego źródłami. Piotr z całym naciskiem podkreślił, że źródłem proroctw było natchnienie Ducha Świętego, a więc, choć spisane przez ludzi, „proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej” (2 P 1,21). To właśnie owo boskie pochodzenie nadaje *Biblii* jej najwyższą wiarygodność.

Bóg posłużył się ludźmi, by przekazać światu swoje Słowo. Jak Duch Święty może się posłużyć nami, by uczynić coś podobnego dzisiaj — nie przez pisanie kolejnych ksiąg *Pisma Świętego*, ale przez głoszenie tego, co zostało już napisane?

Natchnienie to słowo opisujące wpływ Boga przez działanie Ducha Świętego w procesie przekazywania Jego przesłania za pośrednictwem ludzi. Dzieło Ducha Świętego w procesie natchnienia jest podstawą zasadniczej spójności całego *Pisma Świętego* co do prawdy. Jako Duch Prawdy (zob. J 14,17; 15,26; 16,13) Duch Święty prowadzi nas do wszelkiej prawdy.

Przeczytaj 2 P 1,21; Pwt 18,18; Mi 3,8; 1 Kor 2,9-13. Co wersety te mówią nam o autorach ksiąg biblijnych i zaangażowaniu Boga w powstanie *Biblii*?

Fakt, iż autorzy ksiąg biblijnych byli „natchnieni Duchem Świętym” (2 P 1,21), stanowi mocne potwierdzenie dzieła Ducha Świętego w procesie natchnienia. W 1 Kor 2,9-13 apostoł Paweł przypisuje objawienie i natchnienie Duchowi Świętemu. Napisał on, że Bóg objawił nam ukryte sprawy, jakich oko ludzkie nie widziało, jak stwierdził to w 1 Kor 2,9. Te sprawy Bóg objawił ludziom przez Ducha Świętego (zob. 1 Kor 2,10). Apostołowie otrzymali tegoż „Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył” (1 Kor 2,12). Następnie w 1 Kor 2,13 Paweł przechodzi do dzieła natchnienia, mówiąc o rzeczach głoszonych „nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch, przykładając do duchowych rzeczy duchową miarę”. Paweł niewątpliwie miał tu na myśli źródło i wiarygodność przesłania, które głosił.

Choć wiele części *Biblii* powstało w wyniku bezpośredniego i nadprzyrodzonego objawienia Bożego, to jednak nie wszystko w niej zostało objawione w ten sposób. Czasami Bóg posługiwał się autorami ksiąg biblijnych przez ich staranne osobiste badania spraw albo przez cytowanie istniejących dokumentów (zob. Joz 10,13; Łk 1,1-3) w celu objawienia i przekazania swego przesłania. Tak więc wszystkie części *Biblii* są objawieniem i są natchnione (zob. 2 Tm 3,16). Dlatego Paweł mógł powiedzieć, że *cokolwiek* zostało napisane, zostało napisane dla naszego pouczenia, abyśmy „przez pociechę z *Pism* nadzieję mieli” (Rz 15,4). Bóg, który przemawia i który stworzył ludzką mowę, uzdalnia wybranych ludzi do przekazywania w ludzkich słowach natchnionych myśli w sposób wiarygodny i pewny.

„Bogu upodobało się przekazać swoją prawdę światu za pomocą ludzkich pośredników i On sam za sprawą swego Ducha Świętego uzdolnił ludzi i umożliwił im wykonanie Jego dzieła. To On kierował umysłami przy wyborze tego, co powiedzieć i co napisać. Skarb został powierzony ziemskim naczyniom, mimo że pochodzi z nieba”¹.

¹ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, tłum. Joanna Sztuka, Warszawa 2009, t. I, s. 26-27.

Podczas gdy objawienie jest nadprzyrodzonym aktem, w którym Bóg objawia prawdę wybranym ludziom, natchnienie jest działaniem Ducha Świętego, które zabezpiecza prawdziwość tego, co napisali ludzcy autorzy ksiąg biblijnych, aby ich słowa miały pełną aprobatę Boga. Bóg nienawidzi fałszywego świadectwa (zob. Wj 20,16) i nie może kłamać (zob. Hbr 6,18 BG). Jest On nazwany Bogiem Prawdy (zob. Ps 31,6 BI; Iz 65,16 BKR). Dlatego też Duch Święty jest Duchem Prawdy (zob. J 14,17).

Przeczytaj Ps 119,160. Czego uczą te słowa o wszystkim, co zostało nam objawione przez Boga?

Przeczytaj J 17,17. Co Jezus mówi o Słowie Bożym?

Słowo Boże jest wiarygodne i zasługuje na pełną akceptację. Nie jest naszym zadaniem osądzanie *Pisma Świętego*. To *Pismo Święte* ma prawo i autorytet, by osądzać nas. „Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca” (Hbr 4,12).

Choć oczywiste jest, że *Biblia* została napisana przez ludzi żyjących w określonych czasach, miejscach i kulturach (jakże mogłoby być inaczej?), to jednak nie powinniśmy wykorzystywać tego faktu, by rozwadniać czy uchylać jej przesłanie skierowane do nas. Gdy zaczynamy to czynić, poddajemy *Biblię* ludzkiemu osądowi i sami usiłujemy decydować, co jest prawdą. Wskutek tego wielu ludzi, którzy twierdzą, że wierzą w *Biblię*, odrzuca takie oczywiste prawdy jak stworzenie ziemi w ciągu sześciu dni, ogólnoświatowy potop oraz dziewicze poczęcie Jezusa, Jego cielesne zmartwychwstanie i Jego rzeczywiste powtórne przyjście. To tylko kilka z wielu biblijnych prawd odrzucanych przez błądzących ludzi, którzy ośmielają się osądzać *Pismo Święte*. Nigdy nie powinniśmy iść tą drogą.

Dlaczego tak ważne jest podporządkowanie naszego osądu Słowu Bożemu, a nie odwrotnie?

Duch Święty nie tylko uczestniczył w przekazaniu nam spisanego Słowa Bożego, ale także pomaga nam je właściwie zrozumieć. Ludzie błędzą w swoim rozumieniu prawdy, gdyż z natury są wyobcowani od Boga (zob. Ef 4,18). Dlatego Ten, który objawił i natchnął Słowo Boże, uzdalnia nas także do jego zrozumienia. Problem polega na tym, że nasza postawa wobec Boga objawiającego się w *Biblii* jest skażona przez grzech.

Duch Święty jest Nauczycielem pragnącym prowadzić nas do głębszego zrozumienia *Pisma Świętego* i radosnego docenienia *Biblii*. Kieruje prawdę Słowa Bożego w centrum naszej uwagi i daje nam świeży wgląd w tę prawdę, aby nasze życie było nacechowane wiernością i umiłowaniem posłuszeństwa wobec woli Bożej. Jest to możliwe jedynie wtedy, gdy podchodzimy do *Biblii* z należytą pokorą serca i gotowością do uczenia się.

Przeczytaj 1 Kor 2,13-14. Co apostoł Paweł napisał o naszej potrzebie duchowego interpretowania duchowych spraw?

W kwestii zrozumienia *Biblii* jesteśmy zawsze zależni od Ducha Świętego. Bez Jego pomocy nie jesteśmy nawet w stanie rozeznaczyć duchowego znaczenia słów *Biblii*, a co najwyżej ich językowe znaczenie. Ponadto jako grzeszni ludzie często opieramy się prawdzie Bożej nie dlatego, że jej nie rozumiemy, ale dlatego, że wolelibyśmy ją pominąć. Bez Ducha Świętego nie odczuwamy uznania dla Bożego przesłania — nie odpowiadamy na nie nadzieją, ufnością i miłością. To, co Duch Święty wnosi w nasze życie, jest zgodne z prawdą oznajmioną w *Biblii*.

„Wiele sprzecznych poglądów w kwestii tego, co uczy *Biblia*, wynika nie z niezrozumiałości samej księgi, ale z duchowej ślepoty i uprzedzeń interpretatorów. Ludzie ignorują wyraźne stwierdzenia zawarte w *Biblii*, a podążają za własnym skażonym umysłem”¹. W jaki sposób twoja pycha była kamieniem potknięcia przeszkadzającym ci w stosowaniu prawdy *Pisma Świętego* w życiu? W jakich sprawach twoje pragnienia powstrzymują cię przed przyjęciem prawdy Bożej i życiem zgodnie z nią? Jak możesz się nauczyć poddawać Bogu we wszystkich sprawach?

¹ Ellen G. White, w: *The Advent Review and Sabbath Herald*, 27 I 1885.

Duch Święty, który objawił treść *Biblii* i natchnął ludzi do jej napisania, nigdy nie będzie nas prowadził w jakikolwiek sposób sprzeczny ze Słowem Bożym.

Przeczytaj J 5,39.46-47; 7,38. Do jakiego autorytetu nawiązuje Jezus w tych wersetach? Jak *Biblia* potwierdza to, że Jezus jest Mesjaszem?

Niektórzy ludzie twierdzą, że otrzymali od Ducha Świętego szczególne objawienia i pouczenia, które są sprzeczne z wyraźnym przesłaniem *Biblii*. Sugerują w ten sposób, że Duch Święty ma większy autorytet niż Słowo Boże. Jednak kiedykolwiek natchnione spisane Słowo Boże jest uchylane, a jego oczywiste przesłanie odrzucane, ci, którzy to czynią, wkraczają na grząski grunt i nie zważają na kierownictwo Ducha Świętego. Jedynie *Biblia* jest dla nas skutecznym zabezpieczeniem. Tylko ona jest wiarygodną normą w sprawach wiary i praktyki religijnej.

„Duch Święty przemawia do umysłów za pośrednictwem *Pisma Świętego* i poprzez prawdę oddziałuje na nasze serca. Tym sposobem ujawnia błąd i usuwa go z duszy. To za pośrednictwem Ducha Prawdy, posługującego się Słowem Bożym, Chrystus pozyskuje dla siebie wybranych ludzi”¹.

Ellen G. White z naciskiem podkreślała, że „Duch Święty nie był ani nie będzie dany po to, aby podważać *Biblię*. *Pismo Święte* wyraźnie stwierdza, że Słowo Boże jest tym wzorcem, według którego sprawdzać należy wszystkie nauki i doświadczenia”².

Kierownictwo Ducha Świętego nigdy nie jest udzielane po to, by miało zastąpić Słowo Boże. Działa On raczej w harmonii z *Biblią* i za jej pośrednictwem, by prowadzić nas do Chrystusa, co czyni *Biblię* jedyną normą autentycznego biblijnego uduchowienia. Gdy ktoś wypowiada twierdzenia sprzeczne ze Słowem Bożym, możemy być pewni, że nie mówi prawdy. Nie możemy osądzać serc i pobudek, jakimi kierują się ludzie, ale możemy oceniać teologię, a jedyną normą, jaką mamy w tej ocenie, jest Słowo Boże.

Jakie nauki wyraźnie sprzeczne ze Słowem Bożym usiłują głosić w naszym Kościele niektórzy ludzie? Jak powinniśmy reagować na (1) te błędne nauki i (2) ludzi, którzy je głoszą?

¹ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 608.

² Taż, *Wielki bój*, Warszawa 2015, wyd. XVII, s. 10.

DO DALSZEGO STUDIUM

Pomyśl o całej tej prawdzie, którą znamy tylko dlatego, że została nam ona objawiona w *Biblii*. Pomyśl na przykład o stworzeniu. Jakże inne jest to, czego uczy Słowo Boże o stworzeniu, od tego, w co ludzie wierzą w kwestii pochodzenia życia, które miało powstać w procesie zwanym obecnie *neodarwinowską syntezą*! Jakże bardzo błądzi ludzka nauka! Pomyśl też o powtórnym przyjściu Jezusa i zmartwychwstaniu w dniu ostatecznym. O tych sprawach nigdy nie dowiedzielibyśmy się, gdyby nie zostały nam objawione w Słowie Bożym dzięki natchnieniu przez Ducha Świętego. Nawet najważniejsza dla nas prawda, że Jezus Chrystus umarł za nasze grzechy oraz że jesteśmy zbawieni przez wiarę w Niego i Jego dzieło dokonane dla nas, byłaby zupełnie niedostępna dla nas, gdyby nie objawienie. Pomyśl o innych prawdach, które znamy tylko dlatego, że mówi nam o nich Słowo Boże. Jak fakt, iż tak ważne prawdy zostały zawarte jedynie w *Biblii*, świadczy o kluczowym znaczeniu Słowa Bożego dla nas?¹

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego w sprawach duchowych *Biblia* jest bezpieczniejszym przewodnikiem niż subiektywne odczucia? Jakie są konsekwencje braku akceptacji *Biblii* jako standardu oceny wszelkich religijnych nauk i duchowych doświadczeń?

2. Często słyszymy słowo *prawda* używane w rozmaitych kontekstach. Omówcie pojęcie *prawdy* nie tylko jako zgodności z rzeczywistością, ale także w kwestii tego, co to znaczy, że coś jest *prawdą*. Co mamy na myśli, gdy używamy słowa *prawda* w kontekście duchowym?

3. Jak powinien zareagować twój zbór, gdy ktoś twierdzi, że ma *nowe światło*?

4. Zwróć uwagę na radykalną różnicę między tym, czego *Biblia* naucza w kwestii stworzenia, a co ludzka mądrość twierdzi w kwestii pochodzenia świata. To, czego naucza ludzka mądrość, czyli najnowsza wersja teorii ewolucji, jest zupełnie przeciwne przesłaniu biblijnemu. Co mówi nam to o potrzebie zaufania *Biblii* ponad wszystko?

¹ Przeczytaj rozdział *Biblia środkiem ochrony*, w: Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2015, wyd. XVII, s. 365-369; rozdział *Niechaj się nie tworzy serce wasze*, w: taż, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 602-618.